

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanski javni napisi pred upravnim sodiščem.

Na Dunaji, 13. decembra.

Danes od desetih dopoldne do polu jedne bila je pred upravnim sodiščem obravnava o pritožbi mesta Ljubljanskega zoper odločbo notranjega ministerstva v znani stvari zastran novih imen nekaterim ulicam in trgom Ljubljanskim in osobito zastran teh napisov samo v slovenskem jeziku. Pritožba se danes ni rešila, nego je sodišče po poludrugo uro dolgem posvetovanju objavilo, da razglasi svojo razsodbo šele dne 29. t. m. ob 10. uri dopoldne. Stvar se je mej obravnavo zanimivo zasukala. Mestna pritožba pobija vladni odločbi v dvojnem pogledu, prvič, ker ti odločbi razveljavljata ves sklep občinskega sveta in bi torej le ta sploh ne smel dajati in preurejati imen javnim prostorom, drugič, ker se razveljavlja sklep zastran samoslovenskih napisov. Mej obravnavo pa je danes ministerstvo po svojem zastopniku izjavilo, da njemu niti na mislih ni bilo, odrekati občini pravico, da po svojem oznamuje ulice in trge, — da zaradi tega in v tem pogledu sklep občinskega sveta ni razveljavljen, pač pa in samo, kolikor se tiče jezika. Sodniki in poslušalci, ki so poprej slišali referat, da je ovržen bil sklep občinskega sveta v celem obsegu od prve in zadnje politične instance, so se seveda spogledovali pri tej izjavi vladnega zastopnika, — a nasledek je bil, da je tako odpadel jeden del pritožbe in da se najbrže zaradi tega ni že danes razglasila razsodba.

Sodišču je predsedoval grof Belcredi, a votantje so bili dvorni svétniki: dr. pl. Alter, dr. Šenek, R. Praxmarer in vit. Hennig, le-ta kot poročevalec. Ministerstvo notranjih del je zastopal ministerski svétnik baron Pascotini-Jurisković, mesto Ljubljansko pa odvetnik Dunajski, dr. Lenoch.

Poročevalec razloži na kratkem slučaj in podá poglobitno vsebino pritožbe, ki jo je sestavil mestni zastopnik dr. Munda.

Občinski svet je dne 24. junija 1892 sklenil, da se nekatere ulice na novo oznamujejo, da se nekaterim drugim imena prenaredi, sploh pa da se to izvrši samo v slovenskem jeziku in naj to velja tudi za v bodoče. Deželni predsednik kranjski pa je z ukazom z dne 24. julija 1892 ta sklep povsem ustavil in prepovedal izvršiti ga, češ, da se ž njim krati Nemcem v Ljubljani pravica, zajamčena jim v členu XIX. temeljnega zakona, da je sklep protiven predpisom za kataster in zemljiško knjigo in da se proti njemu pritožuje v posebni ulogi 561 „Nemcev“ ter stolni kapitelj. Zoper ta ukaz se je občinski svet pritožil do notranjega ministerstva, a to je z odločbo z dne 9. novembra 1892 odbilo ta rekurz iz razlogov izpodbijanege ukaza. Na to je občinski svet sklenil dne 15. novembra 1892 pritožbo do upravnega sodišča. Ta pritožba naglašá pred vsem, da ustavljeni sklep občinskega sveta obsega dva dela, prvič oznamembe v zgol slovenskem jeziku, drugič oznamembo nove ceste in premembe dosedanjih imen nekaterim trgom, ulicam in cestam sploh. Že v ministerijalnem rekurzu*) pa se je tudi podarjalo, da prepoved deželuega predsednika ne dela nobene razlike, ampak zabranjuje izvršitev celega sklepa, in nadejati se je bilo, da bode ministerstvo pretresalo oba dela vsakega sebi, tembolj, ker v ukazu deželuega predsednika ni nikakega razloga navedenega za to, da bi bil tudi drugi del sklepa zakonom protiven, a sme vlada sistirati sklepe občinskega sveta po § u 84 statuta samo tedaj, če občina stopi iz svojega področja ali če prekrši kak obstoječi zakon. Vzlic temu je tudi ministerstvo kar na kratko, brez razlike rekurz odbilo. Pritožba se torej obrača najprvo zoper to, da bi bil člen XIX. kršen, ker naj bodo napisi samo v jednem jeziku. Ali nikjer ni zapovedano, da bi javni prostori morali z imeni zaznamovani biti, da bi kaj takega zahtevati državljani pravico imeli. Nikak zakon bi ne bil kršen, če bi občina sklenila, da se ulice ločijo samo po črkah ali številkah, a ne po imenih. Do-

*) Vsebinsko tega rekurza smo že lani priobčili.

Uredništvo.

sledno torej tudi nimajo državljani pravice zahtevati imena ulic v določenem jeziku. A tudi, če bi imeli tako pravico, člen XIX. se ne praktikuje tako, da bi nemška manjšina smela zahtevati tudi nemških napisov. Pritožba opozarja na druga mesta (Celje, Celovec, Maribor, Trst, Gorico, Brno itd.) in pa na državo, ki niti sama ne respektuje narodnih manjšin, da niti ogromne slovenske večine, kar kažejo njeni javni napisi po Kranjskem in osobito tudi v Ljubljani. Logično mora torej državljani sklepati, da vprašanje javnih napisov ne spada v okvir enakopravnostnega zakona! In tudi mestna občina Ljubljanska si ni mogla misliti, da bi ravno v Ljubljani bila krivica tisto, kar je sicer drugodi povsod in vselej bilo pravo. Zakaj naj bi res Ljubljanski Nemci imeli svojo posebno pravico? Ali je za Slovane pravica menj vredna, če so slučajno kje v večini? Pritožba opozarja, da je okrajni zastop Celjski votal za deželno železnico 20.000 goldinarjev pod pogojem, če bodo železniški napisi tudi slovenski; štajerski deželni odbor je o tem poročal finančnemu ministerstvu, a le-to je odklonilo zahtevo okrajnega zastopa. Tukaj se torej vlada ni sklicevala na člen XIX., dasi so se nanj sklicevali Slovenci in dasi se v tem slučaju ni šlo za jezik manjšine, nego za jezik ogromne večine! V inhibiranem sklepu Ljubljanskega zastopa torej ni videti pravice za peščico Ljubljanskih Nemcev. Če je sploh v vsej tej stvari kršena enakopravnost, zgodilo se je to s tem, da se ogromni večini slovenski brani pokazati slovenski značaj deželuega stolnega mesta po javnih napisih tako, kakor se kaže nemški značaj mesta Brna in italijanski značaj Trsta. Iz dosedanje dosledne prakse v vladnih krogih je namreč izvajati, da pravica, gojiti svojo narodnost in svoj jezik, obsega tudi pravico, da v mešanem kraju večina naroda, kateri mu daje tipičen izraz, razodeva to svojo večino in premoč po javnih napisih brez škode sicer za druge jednake pravice deželnih jezikov in narodnih manjšin po smislu člena XIX. V tem pogledu je vlada doslej spoštovala občinsko avtonomijo in šele Ljubljana je morala okusiti, da vlada hoče

LISTEK.

Iz Bohinja čez Komno v Sočo.

(Konec.)

V Bogatinu se nahaja zares velika duplina, podobna obokani cerkvi. Gotovo je, da so poskušali klateži, katere vse vkup naše ljudstvo „Lahe“ imenuje, že večkrat v Bogatinu kopati, ali nihče ne ve z gotovostjo povedati, da bi bili tam kaj zlate rude našli. Pravijo, da se je strop udrl in tako zasul nekdanji zlatonosni rov. Mogoče je, da so že za časa Rimljanov v Bogatinu zlato rudo kopali, kakor se je kopali v tirolskih in salcburških gorah in je še dandanašnji kopljejo v visokoležečem Raurisu. Izvestno je, da ima kranjska obrtna družba v Bogatinu svojo „svobodno rudosledbo“ in da vsakega odganja, ki bi poskušal na tem mestu kaj kopati. Bolčani poskušajo bajé še vedno skrivaj kopati v Bogatinu.

Od Malih vrat vodi nas dalje zopet težavna steza po goriški strani navzdol do kakih 1600 m nadmorske višine. Tu se začneja druga skalnata planota, na kateri se cepi pot (proti severovzhodu) čez sedlo Velika vrata (na severni strani Kala) v pravo Komno (planino Lepoče). Tako se imenuje v ožjem zmislu visoka skalnata planota (pri Črnem jezeru 1855 m), ki se na kranjski strani

vleče od zaožja Vogla (2350) severovzhodno tje gori do podnožja Kanjavca (2570 m).

Od poprej omenjenega razpotja gre se še skoro tri kilometre navzdol do Soške planine. „Na skali“, 1510 m Tamošnji pastirji žive neizrečeno skromno, skoro od samega mleka in skute („excoctum“, Schotten-Topfen). Sedemdeset let star in še prav krpek pastir je zatrljeval, da v vsem svojem življenji ni desetkrat kruha jedel. Misli pa je bržkone s temi besedami „belega“ (pšeničnega) kruha, katerega se tamošnji prebivalci res le redkokdaj okusijo.

Od tu omenjene planini odpira nam se lep razgled čez nasproti stoječe Soško pogorje, čegar najvišja gora se tudi Grintovec (2350 m) imenuje. To je grozna pečina, ki se neizrečeno strmo vzdiga in je od vrha do tal popolnoma gola. Pot nas vodi zopet prav strmo navzdol k dolini potoka Brusnik, čegar gorenja žleбина je okoli 850 m visoka in s peskom napolnjena, zato se tudi „Grič“ imenuje. Od tam navzdol nahajajo se na obeh straneh potoka zelo strme senožeti in po njih je vse polno „staj“, t. j. malih lesenih kolib, v katerih so od spodej hlevi za drobnico, od zgoraj pa prenočišča za ljudi. Sočani se presele namreč o poletnem času z vso družino in z vsem svojim blagom v te staje in ostanejo v njih, dokler jih zima ne prežene in prisili, da se povrnejo v svoja zimska bivališča ob Soči.

Pot nas pelje dalje čez Brusnik na levo stran potoka in petem čez malo planoto v vasico Brusnik, ki ima zelo siromašne hišice. Od tod se gre še malo časa strmo navzdol in prispe se čez dobro brv v kuracijsko vas Sočo (476 m), ki je dobila od jednakoimne reke svoje ime („na Soči“). Reka se je tu nad in pod vasjo zelo globoko zajedla in napravila v trdo skalo 3 do 4 metre globoka korita, po katerih zamolklo šumi. Njeno žužljanje sicer slišiš, a reke same ne vidiš, ako ne stopiš prav na kraj korita.

V Soči prispe utrujen turist na konec svojega umornega potovanja in se lahko brez skrbi odpočije, ker od tod drži vozna pošta v Bolec in dalje mej širi svet. Kraj je sam na sebi sicer zelo majhen (komaj kakih deset hiš stoji blizu skupaj), a ima dovoljno prenočišče za tuje. Soška krčma res ni taka, kakor jo opisuje Baumbach:

„V Tolmin, Trbiž in Koborid
Krčmarke glas je vsem očit.
Kokoš ti vkuha v gosti riž,
Da težko boljše kje dobiš;
Na Vlaškem, Kranjskem po kletih
Ne najdeš boljših vin od teh!“

Vse to je seveda poetično pretirano, ali za prazen želodec in suho grlo najde se vendar potrebnega. Kdor pa hoče kaj boljšega imeti, ta naj se pelje uro daleč po novi cesti v Bolec na „pošto“, ali pa k „Huberju“, tam dobi vso zaželeno postrežbo in izvrstno posteljo za trudne ude. S. R.

avtonomijo vtesniti tam, kjer doslej tega ni storila. To pa nikakor ni pravilno, ampak je nekaj apartnega, nekaj „unicum“, s katerim se hoče stolno mesto postaviti pod varuštvo. — Pritožba v drugem delu poudarja, da sta administrativni odredbi uničili celi sklep in tako sploh prepovedali tudi nameravano preuredbo javnih napisov, da pa tega nista niti formalno utemeljiti poskušali. Že v ministerijalnem rekurzu je občina prosila, naj torej vlada pove, kateri organi smejo dajati javnim prostorom imena, če te pravice, kakor se kaže, občina nima. Ministerstvo pa na to ni ničesar odgovorilo. Saj ga ni paragrafa, ki bi kratil občini rečeno pravico. Kakšen protest pa naj bi kdo imel zoper določena imena? Vlada ni niti posegla v občinsko avtonomijo, ko je občina Vitkovice na Češkem demonstrativno krstila park za „Wilhelms Park“ v zvezi temu, da je bil predlog, naj se parku dá ime našega presvetlega cesarja! Ali se vlada boji, da bi imena mož, koje hoče občina v napisih poslati, v oči bodla Ljubljanske „Nemce“? Ti se pa sami niso pritožili zoper preuredbo, nego zgolj zaradi jezika. Sicer pa vlada ni imela enakih skrbi tedaj, ko se je v Ljubljani krstil trg po moži, ki je ves slovenski narod cinično razžalil. Pritožba kosečno poudarja, da se vladna prepoved v tem pogledu niti ne dá opravičiti, kamo-li z zakonitimi predpisi utemeljiti, in prosi, naj upravnno sodišče ministersko odločbo kot nezakonito razveljavi bodisi a) gledé prepovedi, da bi se dosedanje oznamembe ne smele prenehati, bodisi b) gledé prepovedi, da bi napisi ne smeli biti samoslovenski.

Poročevalec dvorni svetnik vit. Hennig tudi naznani, da se je upravnno sodišče obrnilo do c. kr. finančne direkcije in do c. kr. deželnozodnega predsednika z vprašanjem, bi li mogel imeti sklep občinskega sveta kakov upliv na kataster, oziroma na zemljiško knjigo; finančne direkcije načelnik je pritrdil takemu uplivu na kataster, deželno-sodni predsednik je odgovoril, da so zemljiške knjige v dotičnem delu samo nemške, da bi torej nameravani samoslovenski napisi posegli „v obliko in varnost zemljkajne uprave“, da bi bilo treba premeniti vse zemljiške knjige in zapisnike...

Predsednik grof Belcredi izjavi, da ministerstvo ni podalo nikakega protispisa, in podeli besedo zastopniku pritožbe dru. Lenochu.

(Konec prih.)

Državni zbor.

Na Dunaji, 13. decembra.

Tudi v današnji seji bila je debata o izjemnih naredbah jake zanimljiva. V prihodnji seji, to je jutri, govore še dr. Lueger, dr. Herold in dr. Fuchs. Začeti z jutrišnjim dnem bodo vsak dan tudi večerne seje.

Na dnevnem redu je nadaljevanje razprave o izjemnih naredbah.

Posl. dr. Pacak pravi, da, kakor je Peter Kristusa trikrat zatajil, predno je petelin zapel, tako je tudi levica svoje mnenje o izjemnih naredbah trikrat zatajila, predno je Plener postal finančni minister. Ko je prišla volina reforma, bil je mož svobode dr. Kopp v opoziciji in Plener je bil tudi proti izjemnim naredbam. Ko je postal Plener finančni minister, je bila levica koj zopet za naredbes in mož svobode dr. Kopp je v odseku utemeljeval naredbes. Kopp naj češki narod kar v miru pusti. Narod ne da biračem, da bi ga odvrnili od boja za pravice. Da ni koalicijska influenza napadla stranke, bi te izjemnih naredeb ne mogle odobriti. Prejšnja vlada je svoj dokazni material sila tajno držala, ko pa je dvorni svetnik Czapka odprl svoj kovčeg, ni bilo nič notri. Če se je kje pela kaka narodna pesem ali pobila kaka šipa, že je bil to material za Czapko. Izjemne naredbes so razdraženost Čehov le še povečale. Nesramno žaljenje pa je očitati zvestemu narodu, da škili čez državno mejo. Narod, ki hoče ohraniti svojo narodnost, more to le doseči, če je samostalen v okviru te države. Vse drugo je neumno burokratsko čenčanje in obrekovanje. Koalicijska se je ustanovila, da se bori zoper Čehes. Potem se pač ni čuditi, da rase razdraženost Čehov. Izjemne naredbes se juridično absolutno ne dajo utemeljiti, zlasti ker ni materiala nabrajan v sodnih aktih, ampak iz poročil političnih in policijskih oblastev. Tudi ko bi vse to resnično bilo, kar je vlada navedla, bi vendar izjemne naredbes ne bile opravičljive. Češki narod zahteva, naj se da kralj kronati in naj pravice češke krone s prisego potrdi. Proti tej

težnji češkega naroda se napravljajo koalicijski napisi. Mi pa smo pripravljeni, braniti svoje pravice. Naš smoter je svobodno kraljestvo Češko v okviru monarhije in za to naše upanje in našo rešitev se bomo do zadnjega diha borili. (Viharno odobranje.)

Posl. dr. Kopp pravi, da globoko obžaluje to, za kar bode glasoval. (Posl. dr. Vašaty: Kako žalostno!) Trditve, da so levičarji najprej z veseljem pozdravili izjemne naredbes, potem jim nasprotovali in sedaj zopet zanje uneti, je bajka. Avstrija, v kateri bi bila Češka samostojna, je nemogoča. Prepričani smo, da vlada ne bo izjemnih naredeb niti ure dalje pustila v veljavi, kakor je neobhodno potrebno.

Posl. dr. Tuček pravi, da so tudi l. 1868. člani večine trdili, da jih le oziri na državo silijo, glasovati za izjemne naredbes. Tedaj je Greuter povedal vladi na polna usta, da je izjemne naredbes razglasila samo zato, da bi udušila državnoopravno opozicijo. Patra Greuterja ni več, mej nemškimi konservativci pa ni moža, ki bi se unemal ne samo za verske interese, ampak tudi za ravnopravnost narodov. Poljaki so v štirinajstih letih Taafeove vlade pozabili, da bi imeli razven svojih lastnih interesov varovati tudi interese drugih Slovanov. Ali so ravnali prav, učila jih bode bodočnost. Govorilo se je o bojkotiranju Nemcev. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce. Prav tisti dr. Gross, ki je govoril o bojkotu, je Ihlavske Nemke rotli, naj odpuste vse češke dekline in naj samo pri Nemcih kupujejo. Svobode je le tisti vreden, ki spoštuje svobodo drugih in suženj je tist, ki kuje drugim okove.

Minister marki Bacquehem izjavi, da je prepričan, da je bilo razglasenje izjemnih naredeb potrebno. Vlada je svoj korak utemeljila in opravičila in odsek jej je pritrdil. Opozicija skuša dokazati, da ni bilo zakonitih razlogov za razglasenje izjemnega stanja. Važne dogodbe predstavlja kot malenkosti, nevažne pa pretirava. Očitano, da je prejšnja vlada sama prouzročila vse, kar se je v Pragi zgodilo, je neosnovano. Minister skuša potem zavrniti nekatere posamezne trditve mladočeških govornikov. Prepovedalo se je 26 shodov, 1295 shodov pa se je vršilo. (Posl. dr. Herold: Da se parlamentarno izrazim, pravim samo: Ni res!) Češke ni primerjati Iraki. Mladočehi naj delajo sami na to, da se ne bodo primerili izgredi. To pa je težavno delo po včerajšnjem Gregrovem govoru. Če bi bilo izjemne naredbes sploh še treba utemeljiti, sklicati se je samo na ta govor. Gregr ne more več odkloniti vsako odgovornost za dogodbe na Češkem. Žalostno je, da mora vlada izbrisati madež, kateri je Gregr s svojimi smelimi trditvami naredil. Češki narod ni pogojema lojalna in na njegovi zvestobi razbile se bodo prikrite Gregrove grožnje.

Posl. grof Deym izjavi v imeni čeških veleposelstniških poslancev, da bodo glasovali za izjemne naredbes.

Posl. Spinčić pravi, da lahko dokaže, da so se na Primorskem že vse drugačni izgredi primerili, kakor v Pragi, da pa se vendar ni razglasilo izjemno stanje. V Pragi se izjemno stanje ni razglasilo iz razlogov, kateri se navajajo, pač pa zato, ker hoče vlada tudi Čehes prikrajšati in raznaroditi, kakor Hrvate in Slovence.

Posl. princ Schwarzenberg izjavi, da bodo fevdalci glasovali za predlogo.

Posl. dr. Začek izjavi v imeni moravskih Čehov, da je zatožba češkega naroda neutemeljena. Vlada je razglasila izjemne naredbes nadejaje se, da jih odobri državni zbor. To je dokaz, kako malo nepristranosti in samostalnosti prisoja parlamentu.

Posl. grof Franc Coronini očita Spinčiću, da želi, naj bi se tudi na Primorskem razglasilo izjemno stanje.

Ko je dr. Kaizl zavrnil neke trditve in se dr. Bärnreither odpovedal besedi, predlagal je grof Hohenwart konec debate.

Prihodnja seja jutri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. decembra.

Slovenski koaliranci in nemški nacijsionanci.

Nemški nacijsionanci se močno približujejo levičarjem in njihov vstop v koalicio je le še vprašanje časa. Izrekli so že, da so pripravljene, prestopiti v vladni tabor, čim v Hohenwartovem klubu

nahajajoči se slovenski poslanci izstopijo iz koalicijske. Formalno se nacijsionanci še niso podvrgli vladi, faktično pa že, kar se vidi tudi iz tega, da skušajo uplivati na vlado, kakor da so nje najboljši zavezniki. Nacijsionalne stranke „Presbureau“ razposlal je nemškimi listom nekaj komuniké, ki slove tako-le: Glasom časnikarskih poročil je sedanjemu učni minister Madeyski vzprejel deputacijo Slovencev in jim na njih narodno-politične pritožbe na jako ljubezniv način dal zagotovilo, da jim bo vlada povsem ustregla. To so javili nekateri listi in pričakati je, če se obistini. Sedaj ni mogoče določiti, koliko tega je postaviti na račun znanega, izredno ljubeznivega ministrovega načina govorjenja, pričakujemo pa, da ni osnovano veselo upanje, ki je vsled tega poročila o avdienci zavladalo v slovenskih krogih. To pričakujemo in zahtevamo v prvi vrsti od sedanjega ministerstva, da se bo točno držalo narodnega primirja. Avstrijski Nemci smo gotovo opravičeni zahtevati, da novo ministerstvo zajezi nadaljnje slaviziranje. — „Tagespost“ pristavila je temu nacijsionalnemu vzdihu modro opomnjo: „narodno primirje je prvi pogoj koalicijske.“

Izjemne naredbes in slovenski koaliranci.

Poslanec Gregr je v svojem znamenitem govoru zoper izjemne naredbes apostrofiral slovenske koalirance s sledečimi besedami: „Ako Vam Vaše čustvo, Vaše mišljenje ne bi reklo, da bi hudo grešili proti sveti ideji o slovanski vzajemnosti, če bi našim nasprotnikom pomagali zadrževati in udušiti naše politično in narodno gibanje, potem odločite tajim, da ste pravi tolmači čustev in mišljenja svojega naroda. Tako daleč se ne sme noben slovanski narod spozabiti, da bi glasoval z neprijatelji Slovanstva in proti češkemu narodu. Ali glasujte, gospodje, kakor hočete, kakor Vam vleva Vaše prepričanje in Vaša čast, na vsak način bo imelo to glasovanje za češki narod ta uspeh, da bo končno jasno spoznal svoje prijatelje in svoje sovražnike.“ — Slovenski koaliranci so se koj po teh besedah zbrali na posvetovanje ter sklenili, absentirati se pri glasovanju o izjemnih naredbah.

Novo breme.

V predvčerajšnji seji poslanske zbornice predložil je domobranski minister zakonski načrt, s katerim se prebivalstvu nalaga novo čutno breme, nadležna dolžnost, kateri se bodo morali poslanci odločno upreti. Ta predlog slove: Tisti črnovojniki, ki so službovali bodisi pri stalni vojski, pri mornarici, pri brambovstvu, pri rezervi ali pri orožnikih, in tisti črnovojniki, ki so določeni za posebne službe v slučajih, da se skliče črna vojska, ter so dobili dotične izkaznice, so vezani vsako leto v času, kateri je bil z ozirom na razmere za to določen, javiti se v to določeni osebi ali oblasti v njihovem bivališču. Tisti črnovojniki, ki imajo izkaznice, so dolžni, vsako premembo rednega svojega bivališča pristojnemu oblastvu tekom štirinajstih dni pisмено ali osebno naznani.

Zboljšanje uradniških plač.

Razni listi javljajo, da hoče novi finančni minister nižjim uradnikom nakloniti izdatnejšo podporo, kakor je to hotela storiti prejšnja vlada. Steinbach je bil v proračun za leto 1894 postavil 1 milijon goldinarjev v podporo nižjim uradnikom. Plener pa je to premenil in postavil v proračun 3 milijone goldinarjev, tako da bodo vsi uradniki 11., 10. in 9. činovnega razreda, katerih je okoli 25.000, dobivali vsak mesec 10 gld. priboljška. To znaša na leto 120 gld. Ta priboljšek se bo uradnikom izplačeval pri državnih blagajnicah zajedno s plačo. Iskreno želimo, da bi bila ta vest osnovana, zakaj uradniki nižjih kategorij so zboljšanja dohodkov, pa bodi še tako majhno, nujno potrebni.

Vnanje države.

Dr. Lazar Dokić †.

Včeraj zjutraj umrl je v Opatiji bivši srbski ministerski predsednik dr. Lazar Dokić. Pokojnik so je rodil l. 1843 v Belemgradu. Posvetil se je medicini in postal zdravnik najprej v Užici, potem pa v Belemgradu. Že kot mlad mož pristopil je radikalni stranki in dasi je kralj Milan to stranko iz vsega srca mrzil, je vendar zmernega in finega Dokića imenoval najprej dvornim zdravnikom, potem pa odgojiteljem tedanjega kraljeviča, sedanjega kralja Aleksandra. Dokić je kralju ucepil nekoliko radikalno mišljenje in njemu se pripisuje, da je prouzročil državni preobrat, s katerim se je odstranilo liberalno regentstvo. Dokić je bil zaupni mož kraljev. Žal, da je obolel, kajti sedaj nima mladi kralj nikogar, ki bi mu bil ves udan. Kot državnik je bil Dokić previden, spreten in vesten. Srbija ga bo močno pogrešala.

Italijanska ministerska kriza.

Crispi še vedno ni sestavil novega ministerstva. Čuje se, da treh portfeljev ne more oddati, namreč portfelj ministerstva unanijih del, vojnega ministerstva in ministerstva mornarice. Ministerstvo unanijih del ponujal je Crispi že raznim možem, mej njimi tudi Rudiniju in vojvodi Sermoneti, pa nobeden ni ponudbe vzprejel, tako da Crispi najbrž sam prevzame unanja dela. Rudini in Sermoneti sta mu obljubila svojo podporo. Crispi bo torej ne samo ministerski predsednik, ampak tudi minister notranjih in unanijih del. Za vojnega ministra pridobil bi

Crispi rad kaknega uglednega generala, ki ima zveze z desnico zbornice in se zategadelj pogaja z generalom Ricottijem. Ta se brani, ker neče privoliti, da bi se stalna vojska zmanjšala, dočim je to skoro jedino sredstvo, zmanjšati državne troške in urediti finance. Tudi ministra mornarice Crispi še ni našel. Ponudil je to mesto podadmiralu Morinu, ki pa se brani. Sploh konstatujejo listi, da vojaški krogi niso nič kaj veseli Crispijevega ministerstva, boječ se, da bo zmanjšal vojsko, potem pa s svojo provokatorično politiko proužročil kako katastrofo.

Domače stvari.

— („Radogoj“) je daroval g. dr. Josip Stanič, odvetnik v Tolminu, 2500 kron z željo, da se vzprejme kot ustanovnik on sam in občine Tolmin, Libušnje, Volče ter sv. Lucija na Goriškem kot ustanovnice z doneski po 500 kron. — Odbor „Radogoj“ izreka tem potom vrlemu rodoljuba najtoplejšo zahvalo za toli velikodušno požrtvovalnost. — Z doneskom 100 kron pristopil je kot ustanovnik nadalje gosp. dr. Tomaž Horvat, odvetnik v Ptuj, in 100 kron vplačala je kot ustanovnica vrlo narodna občina Podgrad v Istri, kateri je na čelu kot župan „Radogojev“ odbornik in poverjenik, istrski deželni poslanec g. Slavoj Jenko. — Živio zavedni in požrtvovalni rodoljub, živela občina, ki se tako živo zanima za narodna podjetja.

— (Slovenski gledališki predstavi) bodeta v nedeljo dne 17. t. m. zopet dve. Popoludne ob 3. uri se bode ponavljala tako lepo uspela otroška predstava „Snegulčica“, ki je pa prav zanimiva tudi za odrasle prijatelje mladine. Že izborna uprizoritev, lepi kostumi in živahna igra malih igralcev-škratov jamčijo, da bode tudi druga predstava istotako dobro obiskana, kakor je bila prva. Vsaj pa to tudi zasluži v popolni meri. — Zvečer ob 1/8. uri pa se bode predstavljala Ohnetov efektui igrokaz „Fužinar“, ki podaja prvim našim dramatičnim silam obilo prilike izkazati se. Prijatelje slovenskega gledališča in posebno rodoljube na deželi opozarjamo na te dve zanimivi predstavi, da se pravočasno oglašé za sedeže pri gosp. Češarku v stari čitalniški trafiki v Šelenburgovih ulicah.

— (Slovensko gledališče) Sinočna repriza Kreutzerjeve romantiške opere „Prenosišče v Granadi“ se je negledé na male nesigurnosti v konečnem zboru „lovcev in kmetov“ (št. 17.) obnesla tako izborna, kakor le katera dosedanja operna predstava in izzvala je večkratno občo in oduševljeno pohvalo, zlasti ob imenitno predavanem „piano-tercetu“ na konci drugega dejanja. Kar je bilo pri prvi predstavi morebiti še malo nedostatnega, izboljšalo se je s hvalevredno marljivostjo prav očitvidno. Posebno je priznati vsestranski sijajen uspeh gđc. Leščinske in g. Nollija, ki sta oba razpolagala z izvrstnim glasom in sta oba še z večjim razumom vglobila se v svoji ulogi. Veliko boljši nego prvokrat je bil g. Beneš: mirno petje in igranje upliva, kakor smo že jedenkrat rekli, zlasti pri njem vselej dobrodejno na uspeh. Bolj je tudi ugajala pastirska trojica (gg. Vašiček, Rus, Perdan.) Gledališče je bilo polno, zapazili smo goste iz Vrhnike, Lašče, Kranja, Loke in celo iz Celja.

— („Društvo za zgradbo zavetišča in vzgojevališča v Ljubljani“) imelo je dné 13. t. m. v mestni dvorani ustanovno zborovanje. Gosp. vladni svetnik J. Merk kot predsednik osnovalnega odbora pozdravil je mnogostevilno prišle člane povdarjajoč veliko potrebo in važnost zavetišča, v kojem se imajo v vzgoji zanemarjeni dečki, ki ne smejo radi nevarnosti, da pokvarijo sošolce, javnih šol več obiskovati, vzgojiti in bodi si za rokodelce, ali za kak drug stan izrežati in npravno poboljšavati. Jasna je torej korist novega društva ne samo za mesto, temveč tudi za celo deželo in za človeško družbo sploh, kateri se bode tem potem rešilo in pridobilo dokaj članov, ki bi sicer duševno in fizično brez pomoči zavetišča popolnoma propali. Nabrano statistično gradivo najbolje dokazuje veliko potrebo tega zavoda in upati je, da se bodo člani mnogobrojno oglašali in da bodo razni merodajni faktorji radovoljno novemu društvu pomagali čim preje doseči stavljeni smoter. V to ime pomozi Bog! — Po tem živahno odobranem nagovoru predsednika vršila se je volitev novega odbora, ki šteje 14 članov. Ta per acclamationem izvoljeni odbor konstituiral se je po običnem zborovanji tako: predsednik g. Josip Merk, c. kr. vladni svetnik, I. podpredsednik g. Ivan Plantan, c. kr. notar, II.

podpredsednik g. J. Flis, stolni župnik in kanonik, tajnik g. Ivan Smrekar, katehet, njegov namestnik c. kr. prof. J. Hubad; blagajnik g. Ferdo Bradaška, mestni blagajnik, njega namestnik g. J. Bahovec, učitelj in posestnik; in 7 odbornikov: g. Ivan Murnik, cesarski svetnik itd., g. Ivan Šubic, c. kr. ravnatelj obrtn. strok. šol, g. Ivan Perdan, predsednik trgoveške zbornice in posestnik, g. Alfred Ledenig, trgovec in posestnik, g. baron Oskar Somarugga, posestnik v Gorici, g. Andr. Zamejic, kanonik in g. Josip Rihar, c. kr. vladni komisar. Ker ima društvo res hvalevredni namen, preskrbeti gmotna sredstva za zgradbo gori spisanega potrebnega vzgojevališča in zavetišča za rešitev zanemarjenih dečkov, želeli mu je obilega uspeha.

— (Nabrežno zidovje ob Ljubljani.) V pospeševanje osušenja barja je dotična komisija pri raznih ogledih, zadnjič dne 7. t. m., sklenila preskrbeti načrte in proračune, da se svoj čas Ljubljaničina struga v mestu zniža in na obeh straneh napravi primerno visoko zidovje.

— (Novo šolsko poslopje za Lichtenurnovo dekliško sirotišče.) Ker so sedanji šolski prostori na tej sirotiški šoli tako v vsakem oziru že skrajno neugodni in neprimerni, sklenilo je vodstvo storiti potrebne korake, da dobi denarna sredstva za zidanje novega šolskega poslopja, ki bi ustrezalo vsestranskim razmeram in predpisom. V ta namen bode vložilo vodstvo tudi prošnjo na deželni zbor za primerno podporo.

— (Kuriozni napisi) Kdor ogleduje napise pri naših prodajalnicah itd. naleti časih na kak kuriozum, kateremu se ne more nasmejati. Klasični napis „gostilna pri mesarskimu doriš“ je sicer izginil, a ostalo je še več drugih. Pa tudi nove deske so časih vredne občne pozornosti. Tako je na Sv. Jakopa nasipu videti desko z napisom „F... S... mesar — Flaishaver“. Opozarjamo na to dopisnika Graške „Tagespošte“. Tu ima nov dokaz za to, da gineva v Ljubljani znanje nemškega jezika od dne do dne.

— (Stroški za izvažanje snega.) Mestna občina Ljubljanska izplačala je za čas od 3. do 9. dec. t. l. za izvažanje snega znesek 49 gld.

— (Nova bolnica v Novem Mestu.) Prostor za bolnico milosrdnih bratov v Kandiji so se dne 9. t. m. komisijonelno ogledali in se je komisija izrekla, da so pripravi za svoj novi namen, in da so se dela izvršila po zdravstvenih predpisih. Torej ni nobenega zadržka, da se bolnica odpre takoj, kar se bode zgodilo v kratkem, ko dá deželna vlada potrebno dovoljenje.

— (Roparski napad.) V Krškem okraji blizu Št. Janževega dola napadla sta nedavno dva neznana lopova kočarico Uršulo K. iz Žalostne gore, jo podrla na tla in oropala. Odnesla sta 1 gld. 44 kr. v novcih, kos kruha in porcelanasto pipo. Stvar se je naznanila okrajnemu sodišču v Radečah.

— (Kmetijska podružnica v Planini) ustanovila se je preteklo nedeljo. Sicer so Planinci tako podružnico že imeli, a v onih časih, ko je v Ljubljani pri glavnem odboru kmetijske družbe vse dremalo, zaspala je tudi naša podružnica, vendar ne za vselej, kajti poklali smo jo zopet v življenje ter ji postavili na čelo odbor, od kojega pričakujemo, da bode tudi svoji nalogi kos. Načelnikom je bil soglasno izvoljen g. nadučitelj Jos. Benedek, tajnikom in blagajnikom g. Ant. Lavrič, za odbornike pa gg. Jos. Kremenšek, Fr. Meják in Gšp. Kušlan. Takoj pri ustanovnem zborovanji se je sklenilo omisliti družabnikom v uporabo travniško brano, žitno čistilnico in pa oskrbeti zalagatelja živinske soli za dolino Planinsko. Ker šteje podružnica že sedaj do trideset članov in jih bode s časom gotovo še več, upamo, da ne bode — če tudi najmlajša — zadnja mej svojimi sesticami v deželi.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Ljutomer in okolico) ima v nedeljo, dne 17. t. m., v gostilni gospoda J. Vavpotiča v Ljutomeru letno zborovanje po sledečem vzporedi: Poročilo odstopivšega in volitev novega odbora; — „Popolna žena“, veseloigra v jednom dejanji; — Zabavni večer, pri katerem sodelujejo pevci Ljutomerske čitalnice in Cvenski tamburaši. — Začetek ob 1/2. uri zvečer. — Gostje dobro došli!

— (Boj za slovensko šolo v Trstu.) „Elinost“ pozivlje opetovane vse one slovenske očete, ki so podpisali prošnjo za slovensko šolo, naj se oglase pred dotično komisijo, da se že vender dožene ta zadeva. Komisija posluje v laški šoli pri sv. Jakobu. Tudi mi menimo, da je v tej zadevi treba,

da se slovenski očete zglase nemudoma in ne čakajo še le vabila, ki se jim dostikrat menda nalašče ne dostavi. Stvar je pereča.

— (Miklavžev večer Tržaškega „Sokola“) je privabil mnogo občinstva. Pevske točke so se morale ponavljati, posebno ugajal je dvospev „Dalmatinski šajkaš“, ki sta ga pela g. Mačak in Bartelj. Nastop Miklavža in njegovega spremstva je bil veličasten. Jako ugajal je tudi prizor „O sv. Miklavžu“, ki ga je izvajalo prav gladko 5 otrok, katere je izuril g. učitelj Pretner. Sploh se je večer obnesel izborna v vsakem oziru in bil prav živahen.

— (Za kupovalce vina.) Piše se nam iz Pazina: Istorski Lahoni ne marajo kupovati vina od hrvatskih kmetov ker jih žele na ta način gmotno oškoditi in jih tako zbegati, da bi se več ne upali kazati svoje narodno mišljenje. Ker je vinska trgovina skoro povsem v rokah Italijanov, in ker je navada, da prežé na tuje kupce kakor konjederec na psa, opozarjamo tiste naše čitatelje, ki hodijo v Pazinsko okolico kupovat vina, naj se laškim sleparjem kar največ mogoče umikajo. Kdor hoče dobrega vina, obrni se naravnost do kmetov in ne vprašaj nikdar lahonskega prekupca. Vina je dovolj na prodaj in to pristnega. Samo v Lindaru pri Pazinu imajo kmetje nad 500 hektolitrov dobrega belega vina na prodaj. Cena je 14 do 15 gld. hektoliter. Kdor želi kaknega vina, naj gre naravnost h kmetu, od mešetarjev pa ni kupiti, ker itak nima dobrega in pristnega blaga.

— (Nova maša.) Naš rojak skladatelj gosp. Fran S. Vilhar zložil je po narodnih motivih „hrvatsko Božično mašo“ za mešani zbor in je poklonil skladbo g. župniku pri Sv. Marku v Zagrebu dru. Ščepanu Boroši. Maša se bode pela ob Božičnih praznikih v župni cerkvi sv. Marka.

— (Lisinskega večer) priredi jutri zvečer pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu in se bodo pele izključno le najboljše skladbe nesmrtnega hrvatskega glasbenika, katere je društvo dobilo po veldušnosti biskupa Strossmayra. Sodeluje ves mešani zbor „Kola“ in vojaški orkester pešpolka nadvojvoda Leopold.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v Kolo vratu izpraznjeno je mesto učitelja z letno plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 10. januarja 1894. l. pri okrajnem šolskem svetu v Litiji. — Pri okr. sodišči v Radovljici je razpisano mesto pisarja z mesečno plačo 29 gld. Prošnje do 16. t. m. — Pri dež. sodišči v Ljubljani je izpraznjeno mesto uradnega sluga oziroma pomočnika njegovega z letno plačo 300 gld., 25% aktivitetno priklado, uradno obleko in pravico do višje plače 350 gld. Prošnje do dne 10. januarja 1894. l. pri predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. decembra. „Wiener Ztg.“ naznanja, da je cesar deželnemu glavarju kranjskemu podelil red železne krone tretje vrste.

Dunaj 14. decembra. Cesar pisal je nadvojvodi Rajnerju o priliki petdesetletnice njegovega vojaškega službovanja lastnoročno pismo, v katerem mu častita.

Praga 14. decembra. Staročeski listi protestujejo zoper Gregrov govor in odobravajo govor ministra Bacquehema.

Berolin, 14. decembra. Državni zbor vzprejel trgovinsko pogodbo z Rumunsko s 189 proti 165 glasom.

Pariz, 14. decembra. Policija iztirala več inozemskih anarhistov, mej drugimi avstrijskega državljana Kocha. Na raznih krajih bili nabiti lepaki, s katerimi se pozivljejo anarhisti, naj maščujejo Vaillanta.

Curih 14. decembra. Anarhisti ukradli so pri Curihu 30 dinamitnih patron in štiri sodčke smodnika.

Genova 14. decembra. Vlada odposlala 4000 vojakov v Sicilijo, da uduše ondotno anarhistično gibanje.

Umrli so v Ljubljani:

12. decembra: Janez Peterca, čevljar, 70 let, Hrenove ulice št. 9. — Elizabeta Breskvar, gostija, 71 let, Cerkvene ulice št. 7.

13. decembra: Meta Selan, gostija, 60 let, Vitne ulice št. 19.

V deželni bolnici:

11. decembra: Marija Oblak, delavka, 57 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
13. dec.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	736.3 mm. 736.8 mm. 738.1 mm.	1.8° C 4.2° C 0.8° C	sl. zah. sl. vzh. brezv.	dež. obl. megla	1.80 mm. dežja.

Srednja temperatura 2.3°, za 3.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 14. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	"	15	"
Avstrijska zlata renta	118	"	20	"
Avstrijska krona renta 4%	96	"	55	"
Ogerska zlata renta 4%	116	"	35	"
Ogerska krona renta 4%	94	"	15	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1005	"	—	"
Kreditne delnice	343	"	50	"
London vista	124	"	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	—	"
20 mark	12	"	28	"
20 frankov	9	"	94 1/2	"
Italijanski bankovci	43	"	95	"
C. kr. cekini	5	"	90	"

V najem se dá za več let veliko posestvo s pohištvom

v Dolju pri Borovnici. Posestvo je pripravno tudi za gostilno, ker leži poleg ceste, pol ure od železniške postaje. Pogodba se zamore skleniti pri posestniku Mariji Borštnik, Kurja vas št. 4 v Ljubljani.

V tej hiši

(1228—2)

v gostilni „Pri Ribču“

v Kurji vasi pri Ljubljani

se tujci po najnižji ceni prenočujejo.

Pristno štajersko slivovko, najfinejši vinski tropinovec in tropinsko žganje

prodaja

(1163—12)

žganjarija Rajmunda Wieser-ja v Hočah pri Mariboru, Štirsko.

Podpisane priporoča velečastiti duhovščini
in slavnemu občinstvu

čebelno-voščene sveče

za cerkev, procesije in pogrebe,
gospodom trgovcem

voščene zvitke in mēd

za prodajo v škafih po 15, 20, 40 kg težkih prav
po ceni. — Za čebelarje

izvrstni garantirani pitanec

v škafih po 5 kg. a kg 50 in 60 kr., škaflija
30 kr., pošilja se po pošti proti povzetju ali
predplačilu. — Dobiva se mēd v satovji in
pitaneč v škafih po 20, 40 kg prav po ceni.
Za birmo, Božič, Miklavža itd. prodaja

raznovrstno medenino

na debelo in drobno.

Zaloga in prodaja

brinja in brinjevca

liter 1 gld. 20 kr., medeno žganje
liter 1 gld., vse je lastni izdelek.

Kupuje tudi vsak čas mēd v panjih,
sodčkih kakor tudi vosek in suho satovje
po kolikor mogoče visoki ceni.

Za obila naročila se toplo priporoča in za-
gotavlja točno in pošteno postrežbo

Oroslav Dolenec

svečar in lektor, trgovina z medom in
voskom

(1233—1)

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl,
Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Bu-
dejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane,
Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih,
Genavo, Paris, Linz, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger,
Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draž-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella
na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten,
Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Ischla, Gmunden, Linca, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ino-
mosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

" 12. " 00 " popoldne " " "

" 6. " 10 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

" 1. " 01 " popoldne " " "

" 8. " 46 " zvečer " " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " " "

" 6. " 50 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 15 " popoldne " " "

" 6. " 30 " zvečer " " "

(12—271)

Spreten

zastopnik za Kranjsko

se išče za žganjarijo, ki je na dobrem glasu.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „1000“ upravnistvu
„Slov. Naroda“.

(1163—12)

VABILO

na

osnovni zbor uradniškega stavbinskega društva v Ljubljani

kateri bode

дне 17. decembra 1893 ob 3 1/2. uri popoldne
v velikem letnem salonu hotela „Pri Maliču“.

Dnevni red:

1. Nagovor t. č. predsednika.
2. Poročilo pripravljalnega od-
bora.
3. Čitanje in posvetovanje o
pravih
4. Volitev društvenega vodstva.

Posebna vabila se ne izdajajo.

Pripravljalni odbor.

(1232—1)

Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic

so slei ko prej nedosežene ter so najpri-
ljudnejše božično darilo otrokom,
ki so čez tri leta stari. Tudi so cenejše,
nego vsako drugo darilo, kajti one trpijo
mnogo let in jih je moči celo po dalj-
šem času popolniti in povečati. Pristne
sidro-omarice s kamenčki za

gradnjo hišic itd.

reprezentujejo jedino igro, ki je v vseh
deželah žela nepristransko pohvalo,
in katero vsak, ki jo pozna, iz prepuščanja
dalje priporoča. Kdor se še ni seznanil s
tem sredstvom, da se otrok igraje se pri-
jetno zabava, kateri igri skoraj ni najti pri-
mere, naj si naroči čim hitreje od podpi-
sane firme novi bogato ilustrovani

cenik in naj čita v njem natisnena mne-
nja, ki so izredno laskava. — Pri kupo-
vanju blagovoli naj se izrecno zahtevati:
Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic
(Richter's Anker-Steinbaukasten) in naj se odločno odkloni vsaka
omarica brez tovarniške znamke sidra: kdor to ne stori, dobi lahko
posnetek, ki je menj vreden. Pristne sidro-omarice s kamenčki
za gradnjo hišic se dobje za ceno 35 kr., 70 kr., 80 kr. do 5 gld.
in više in so v zalogi

v vseh finejših trgovinah z igračami.

Novo! Richterjeve strpljivostne igre: Jajce Kolumbovo, streljivo, teži-
telj v jezi, preganjalec muh ali trm, Pythagoras itd. Novi zvezki
sodružujejo tudi vesele zanimive zadatke za dvojne igre. Cena igri 35 kr. Pristno
samo s sidrom! (1145—10)

F. Ad. Richter & Cie.,

I. avstro-ogerska c. in kr. priv. tovarna sidro-omaric s kamenčki za grajenje hišic.
Dunaj, I., Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Norimberg, Olten, Rotter-
dam, London E. C., New-York.

Božična in novcletna darila.

Kot za darila prikladna književna dela v elegantnem vezu pri-
poročam:

Askerčeve balade in romane, 2 gld. — Baumbach-Fantek:
Zlatorog, 2 gld. — Cimpermanove pesmi, z rdečim obrezom, 1 gld.
40 kr., z zlatim obrezom 1 gld. 60 kr. — Fantek: Godec, 1 gld. 80 kr.
— Gregoričeve poezije, I. zvezek 2 gld., II. zvezek 1 gld. 50 kr. —
Jenko Ivan: Pesmi, 1 gld. 60 kr. — Pavline Pajkove zbrane spise,
I. zvezek 1 gld. 50 kr. — Pesjakove vijolice, 1 gld. 10 kr. — Razlagovo
pesmarico, 1 gld. — Prešernove pesmi, 1 gld. 40 kr. — Stritarjeve
zbrane spise in Levstikove zbrane spise, Želaznikarjevo pesma-
rico, 1 gld. 20 kr.

Za mladino priporočam knjige s podobami in povesti:
Veseli otroci, 40 kr. — Naše domače živali, na karton prilep-
ljeno, 70 kr. — Divje živali, isto tako, 70 kr. — Leporello, 90 kr. —
Srce, 4 sešitke v jednom zvezku, v platno vezano, 1 gld. 20 kr. — Šmida
povesti, štirje zvezki po 40 kr., in razne druge knjige s povestmi in prav-
ljicami.

Koledarji za leto 1894:

Skladni, stenski, vpisni, podložni, zabavni, žepni in cvetlični
koledar. — Narodni koledar, broširan 60 kr., vezan 1 gld.

Najuljudneje pozivljam na ogled moje

(1284—1)

božične razstave.

Z velespoštovanjem

J. Giontini.

Naznanilo o otvoritvi.

Usojam si s tem najuljudneje naznanjati, da sem otvoril tu v Ljubljani
Pod Trančo št. 2, na oglu Hradetzkyjevega mostu,

trgovino s papirjem

pod trdko

H. Meiringer.

Ob jednom najuljudneje pozivljam p. n. občinstvo na obiskavanje moje
bogato založene

božične razstave

albumov za poezije, fotografije in pisemne znamke, pisalnih in
glasbenih map, konfektjakega papirja v kasetah, korespon-
denčnih kart, vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

Tudi prevzamem naročila na tiskovine in litografska dela.
Dolgoletna praksa v tem mestu, kakor tudi zveze s prvimi tovarniškimi
hišami mi omogočajo, da za norem slavno p. n. občinstvo vedno z največ-
jim in najboljšim blagom po jako nizkih cenah postrežem.

Proseč prav mnogobrojnega poseta

z velespoštovanjem

(1235—1)

H. Meiringer.